

LBRIS

We know
books

DUMITRU CONSTANTIN-DULCAN

Cuvinte alese

Antologie alcătuită de
Vasile Andreica

Cu un *Argument* de
Vasile George Dâncu

Cluj-Napoca, 2022

Cuprins

despre

<i>Cuvinte alese</i>	9
ADEVĂR	11
CONȘTIINȚĂ	16
CRIZĂ	33
EVOLUȚIE	37
FIZICA CUANTICĂ	45
GÂNDIRE	51
IISUS	61
INSTINCTE	67
INTELIGENȚĂ	70
ISTORIE	83
LUMEA SPIRITUALĂ	87
MOARTE	109
OM	114
PERSONALITĂȚI	139
PUTEREA GÂNDULUI	148
RELIGIE	161
SĂNĂTATE	172
IUBIRE	185
SINE ÎNSUȘI	196
SOCIETATE	207
SURSA VIETII	234
ȘTIINȚĂ	244
UNIVERS	249
VIAȚĂ	256

Date despre autor 269

despre

ADEVĂR

Adevărul Absolut este *Adevărul ultim*, la care omul nu va avea niciodată acces pentru că, în ciuda tuturor ipotezelor științifice, nu vom ști niciodată originea Sursei primordiale a lumii. Suntem obligați să ne limităm la adevăruri parțiale, dar nici acestea nu sunt simplu de înțeles.

Creierul și Minte Universului,
2019, p. 36

În concluzie, se poate spune că distingem un Adevăr Absolut, inaccesibil cunoașterii umane, privitor la originea primordială a lumii; un adevăr parțial, incomplet, bazat pe un *realism naiv*, impus de bunul-simț, și un *adevăr științific*, corespunzător doar unui moment din dezvoltarea științei.

Constatăm, așadar, că nu există Adevăr fără erori. Ce-i de făcut? Avem totuși nevoie să operăm cu Adevărul ca instrument de gândire, așa cum

este, trunchiat, fragmentat, relativ, știind că prin evoluția cunoașterii ne apropiem tot mai mult de adevărul ca *Adevăr*.

Creierul și Mintea Universului,
2019, p. 40

Și de ce ne trebuie *Adevărul*? Numai pentru că suntem ființe curioase? „Cunoaște adevărul și vei fi liber” sau „Cunoaște adevărul și vei fi fericit” – ni se spune. Fie și pentru aceste iluzii.

Somnul Rațiunii,
ediția a III-a, 2014, p. 33

Am convingerea că acesta este momentul *Adevărului*, când religia își găsește o explicație prin științele de ultimă achiziție – fizica cuantică, științele neurocognitive, experiențele morții clinice și experiențele extracorporale.

Creierul și Mintea Universului,
2019, p. 173

Este greu să se distingă adevărul de neadevăr când nu există documentația necesară, dar nevoia de *Adevăr* ne obligă. Nu am acceptat niciodată ipostaza de a-mi însuși naiv tot ceea ce mi s'a spus, începând de la nivelul discuțiilor banale până la

îndoctrinarea oficială. Am fost și rămân sceptic în fața sloganurilor trecutului, ca și în fața celor ale prezentului.

*În căutarea sensului pierdut – vol. 2:
Creierul și Noua Spiritualitate,*
ediția a II-a, 2008, p. 206

Poți minți pe toată lumea, dar pe tine însuși, nu. Și atunci trebuie să admiți că este o întâlnire cu necunoscutul, că nu tot ceea ce se întâmplă în viața unui om poate fi etichetat ca fiind naivitate, superstiție, sugestie sau fantezie. Este, fără îndoială, nevoie de onestitate și mult discernământ pentru a distinge realul de ireal.

*În căutarea sensului pierdut – vol. 2:
Creierul și Noua Spiritualitate,*
ediția a II-a, 2008, p. 208

Orice invenție absurdă este de preferat când adevărul nu ne place. Ține de limitele condiției umane.

*În căutarea sensului pierdut – vol. 2:
Creierul și Noua Spiritualitate,*
ediția a II-a, 2008, p. 251

Actualele date despre noi ne obligă să revizuim toate conceptele de materie, energie, destin, viață,

moarte, sensul existenței, relațiile interumane, modelele sociale experimentate și eșuate, redefinirea conceptului de om, de spiritualitate, de Univers, justiție umană și divină.

Mintea de Dincolo. Sinteza și semnificația experiențelor morții clinice,
ediția a II-a, 2015, p. 15

Fiecare și-ar fi propus propriile țeluri. Când aflăm însă că suntem creația unei *Minți de dincolo de noi*, nu mai putem desprinde sensul nostru de cel al Universului.

Către noi înșine 2. Dialoguri-șoc cu 6 înțelepți,
2013, p. 346

La modul concret vorbind, astăzi nu cunoașterea adevărului despre noi ne lipsește, ci renunțarea la orgoliu, la egoism și la interese meschine. Și religia, și știința academică pot fi văzute ca abstracțiuni, dar cei care vorbesc în numele lor sunt entități concrete. Când eul lor biologic se va înțelepți și se va renunța la orgolii și interese de grup, atunci abia, în lume va fi pace.

Către noi înșine 2. Dialoguri-șoc cu 6 înțelepți,
2013, p. 367

Oricât de mult, din interese conjuncturale sau doar din orgoliu, am eluda *Adevărul*, acesta își reclamă dreptul de a fi respectat.

Pământul va continua să se învâртеască după legile proprii și imuabile, purtând prin Cosmos *Adevărul* său, iar efemerele noastre opinii nu-l vor putea opri în veci.

Prefață la cartea Mihaelei Gheorghiu,
Viul de dincolo de materie.
Revelații cuantice în Fiziopatologie,
2021, p. 16

despre

CONȘTIINȚĂ

Într-un sens mult mai larg, eu văd conștiința ca pe o matrice primară, un câmp cuantic, deci cu suport energetic, modulată în informația care exprimă toate potențialitățile morfogenetice și funcționale, nu numai ale creierului, ci ale întregului organism. Este evident că se exprimă, la modul conștient, prin creier, dar prin componentele sale, care țin de ceea ce numim inconștient, este prezentă la nivelul tuturor celulelor noastre. Întreaga noastră structură, de la celule la organe și sisteme, este doar anatomie. Ceea ce le animă, le imprimă o funcționalitate, deci viață, este câmpul conștiinței noastre, care pune chimia să funcționeze, ADN-ul să se implice, anatomia să se mobilizeze.

*În căutarea sensului pierdut – vol. 2:
Creierul și Noua Spiritualitate,
ediția a II-a, 2008, p. 328*

Credem că ar fi fost un dezastru pentru biologie dacă întreaga funcționalitate a unui angrenaj de miliarde de celule ar fi trebuit să fie condusă conștient. Dar cum finalitatea speciei constă în autoconservarea și perpetuarea sa, nu era posibil să se lase la discreția unui individ dacă vrea sau nu să-i continue lanțul existenței. Pentru acest motiv interesele speciei sunt atât de pregnant reprezentate prin instincte, iar lupta cea mare a omului, conștientizată, este purtată în domeniul lor.

Inteligența Materiei,
ediție aniversară, 2021, p. 82

Dacă subconștientul este considerat anticamera conștiinței, zona în care „fermentează” ideile sau sediul pregândirii, atunci acesta trebuie să fie și nivelul la care este generat câmpul energetic purtător de informație. Acest prelimbaj ar constitui, în concepția noastră, *limbajul universal*, nemediat de cuvinte și accesibil tuturor ființelor – de la celule izolate și plante până la om.

Inteligența Materiei,
ediție aniversară, 2021, p. 137

Nu cumva cenzura opusă de conștient unor informații ce ajung, foarte probabil în permanență, în subconștientul nostru constituie un mijloc de apărare natural și înțelept împotriva invadării sale nedorite de informații parazite? Ce s-ar întâmpla oare cu noi dacă, în loc să ne ocupăm de viața noastră, am fi încontinuu și fără rost implicați în a altora?

Inteligența Materiei,
ediție aniversară, 2021, p. 170

Mergând pe linia acestor considerații ipotetice, se poate spune că și conștiința apare odată cu prima celulă vie. Ar fi o conștiință latentă bazală, închisă în sine, evoluția găsind prin creierul uman posibilitatea de a face saltul la deschiderea sa, la conștientizare. *A se gândi pe sine însuși* devine astfel cel mai mare miracol din câte pot exista.

Inteligența Materiei,
ediție aniversară, 2021, p. 287

Deși este paradoxal, prima imagine pe care ne-o formăm în conștiință nu este a noastră, ci a celor din jur. De aceea, în clipa în care începem să ne reflectăm conștient pe noi înșine apare imediat în mintea noastră comparația. Un fenomen nu are

valoare decât prin comparație cu un altul similar. Comparația rămâne sursa tuturor fericirilor și nefericirilor imaginare. Prin comparație ne trăim sentimentul amar al neîmplinirii sau satisfacția orgolioasă a dominației asupra altor ființe din a căror umilire ne savurăm plăcerea pretinsei superiorități.

Ne formăm, prin autoobservare și prin impresiile exprimate de anturaj, o „imagine de sine”, care va fi oglinda psihică pe care o purtăm nedespărțiți de-a lungul întregii noastre vieți și în care ne vedem în permanență pe noi înșine.

Inteligența Materiei,
ediție aniversară, 2021, p. 313

Dincolo de dorința de a fi, exprimată prin posibilități personale și niveluri de aspirație, dincolo de dorința de „a avea”, care ține de trebuințe și simț critic, mai rămâne încă ceva. Este fondul conștiinței noastre, exprimată în limbajul comun prin întrebarea „Cum ne simțim?”. Este starea fără dorințe, fără disconfort. Este o reflectare a spiritului în sine sau ceea ce sesizăm când spiritul se întoarce asupra lui însuși prin fenomenul de introspecție.

Inteligența Materiei,
ediție aniversară, 2021, p. 441

S-a spus, pe bună dreptate, că: „Știința fără conștiință nu e decât ruina sufletului” (Rabelais). Iată de ce este nevoie de o *Nouă Conștiință*.

Somnul Rațiunii,
ediția a III-a, 2014, p. 47

Înțelepciunea este finalitatea pozitivă dată inteligenței, iar asta încă ne lipsește. Aceasta este *Noua Conștiință*, *Noua Spiritualitate* pe care o așteaptă mileniul trei.

Somnul Rațiunii,
ediția a III-a, 2014, p. 59

Imageria mentală devine o conștiință interioară, care sondează adâncurile inconștientului și activează forțele latente – prelungirea forței cosmice din noi. Am putea spune că aici găsim *Cartea Universului* înscrisă în noi, *biblioteca* în care sunt depozitate toate datele referitoare la motivarea noastră ca simbol, sens și devenire. Găsim, mai ales, cauzele bolilor noastre și căile de vindecare a lor.

În căutarea sensului pierdut – vol. 2:
Creierul și Noua Spiritualitate,
ediția a II-a, 2008, p. 78